24-05-2026

† ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ´ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

† Τῶν ἁγίων 318 Θεοφόρων Πατέρων.

† Μνήμη ττοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεών, τοῦ ἐν τῷ θαυμαστῷ ὄρει.

ΤΩ͂ ΣΑΒΒΑΤΩ͂ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ´ (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ΄).

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (……), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ

Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοί, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Στιχηρὰ ι΄.
Ψαλμὸς ρμ΄ (140).
Ἦχος πλ. α΄ Πα

Κε ε Κυ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ος
σε ει σα α α κου ου σο ον μου ει σα κου
σο ο ον μου Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε
ε κε κρα α ξα προ ος σε ε ει σα α α κου ου
σο ον μου προ σχες τη φω νη η η η τη ης δε
η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε
ναι αι με προ ος σε ε ει σα κου σο ον μου Κυ
υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κα τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ

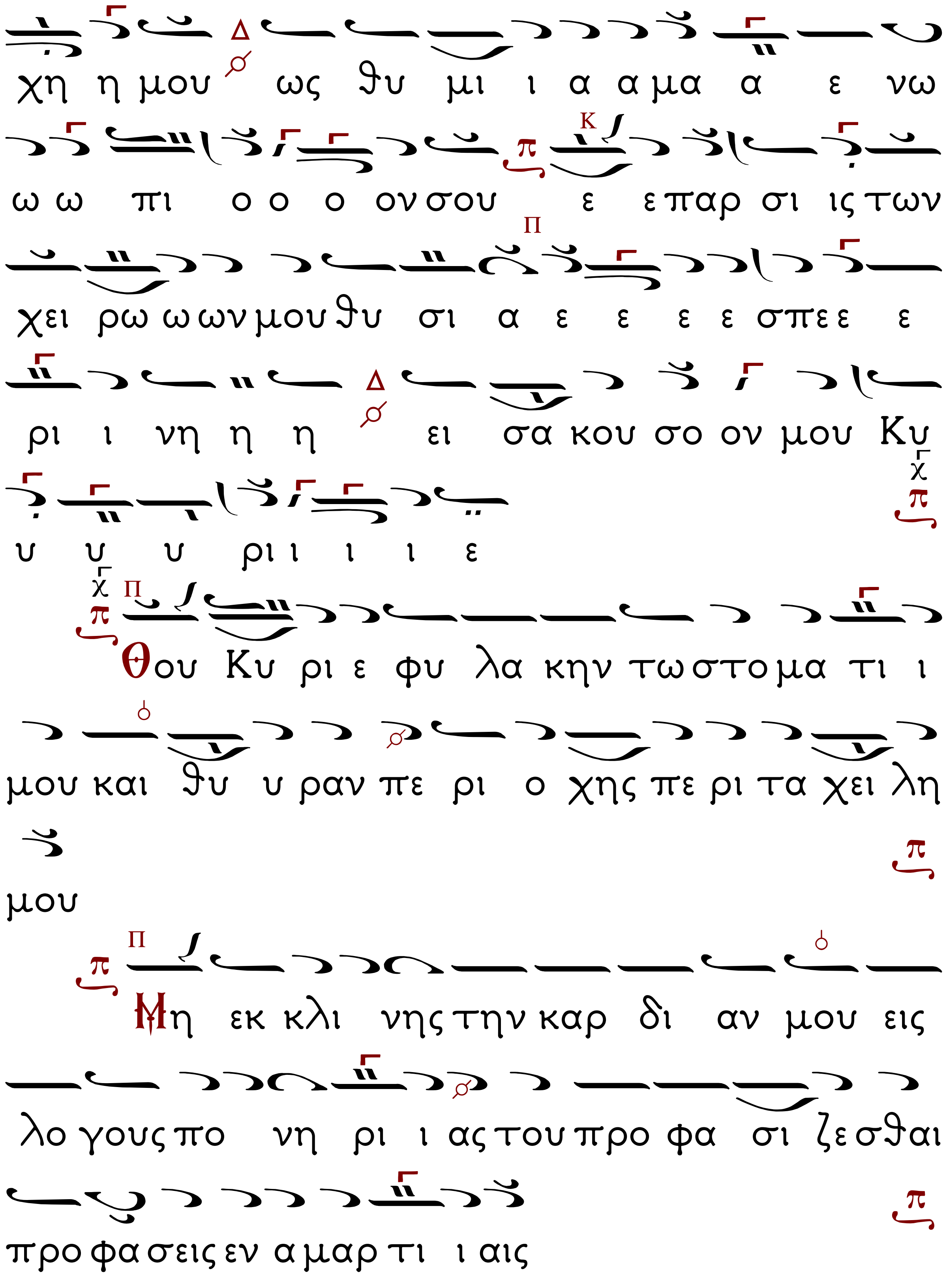
χη η μου ως ϑυ μι ι α α μα α ε νω
ω ω πι ο ο ο ον σου ε επαρ σι ις των
χει ρω ω ων μου ϑυ σι α ε ε ε ε σπε ε ε
ρι ι νη η η ει σα κου σο ον μου Κυ
υ υ υ ρι ι ι ι ε
Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι
μου και ϑυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη
μου
Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις
λο γους πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σϑαι
προ φα σεις εν α μαρ τι ι αις

Πα

Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α
νο μι ι αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των
ε κλε κτων αυ των

Πα

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει
και ε λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη
λι πα να τω την κε φα λη ην μου

Πα

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν
ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο θη
σαν ε χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των

Πα

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο
τι η δυν θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε

πι της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των

πα ρα τον Α αδην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι

ο φθαλ μοι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα

νε λης την ψυ χην μου

Φυ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε

στη σαν το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα

ζο με νων την α νο μι αν

Πε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ

των οι α μαρ τω λοι κα τα μο νας ει μι ε

γω ω ε ως αν πα ρε ελ θω

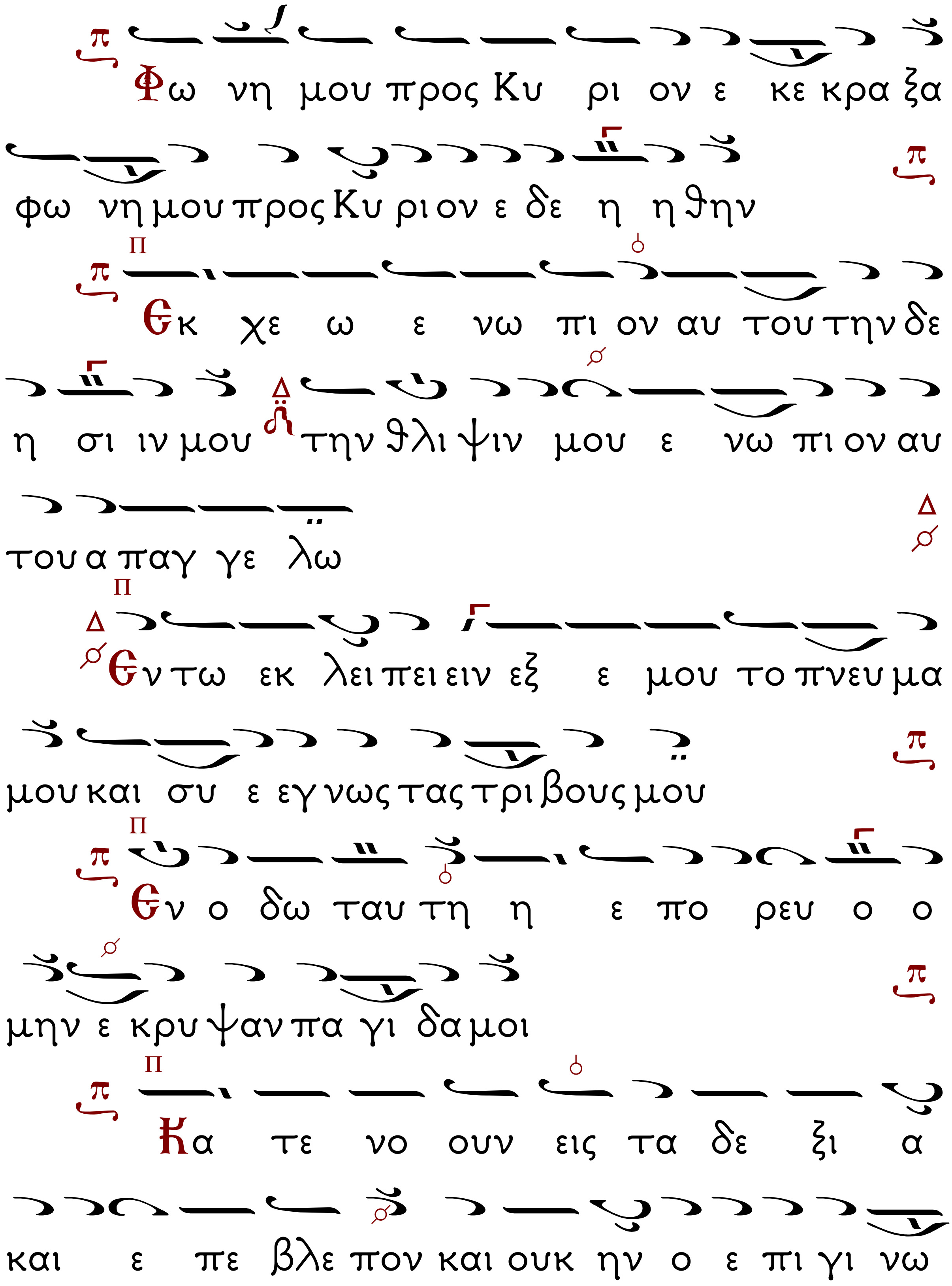
Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα
φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην
Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε
η σι ιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ
του α παγ γε λω
Εν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα
μου και συ ε εγ νως τας τρι βους μου
Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο
μην ε κρυ ψαν πα γι δα μοι
Κα τε νο ουν εις τα δε ξι α
και ε πε βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκων με

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ

ε στι νο εκ ζη τω ων την ψυ χη ην μου

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει

ει πα συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω

ων των

Προ ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο

τι ε τα πει νω θην σφο δρα

Ρυ σαι με εκ των κα τα δι ω κον

των με ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε

με

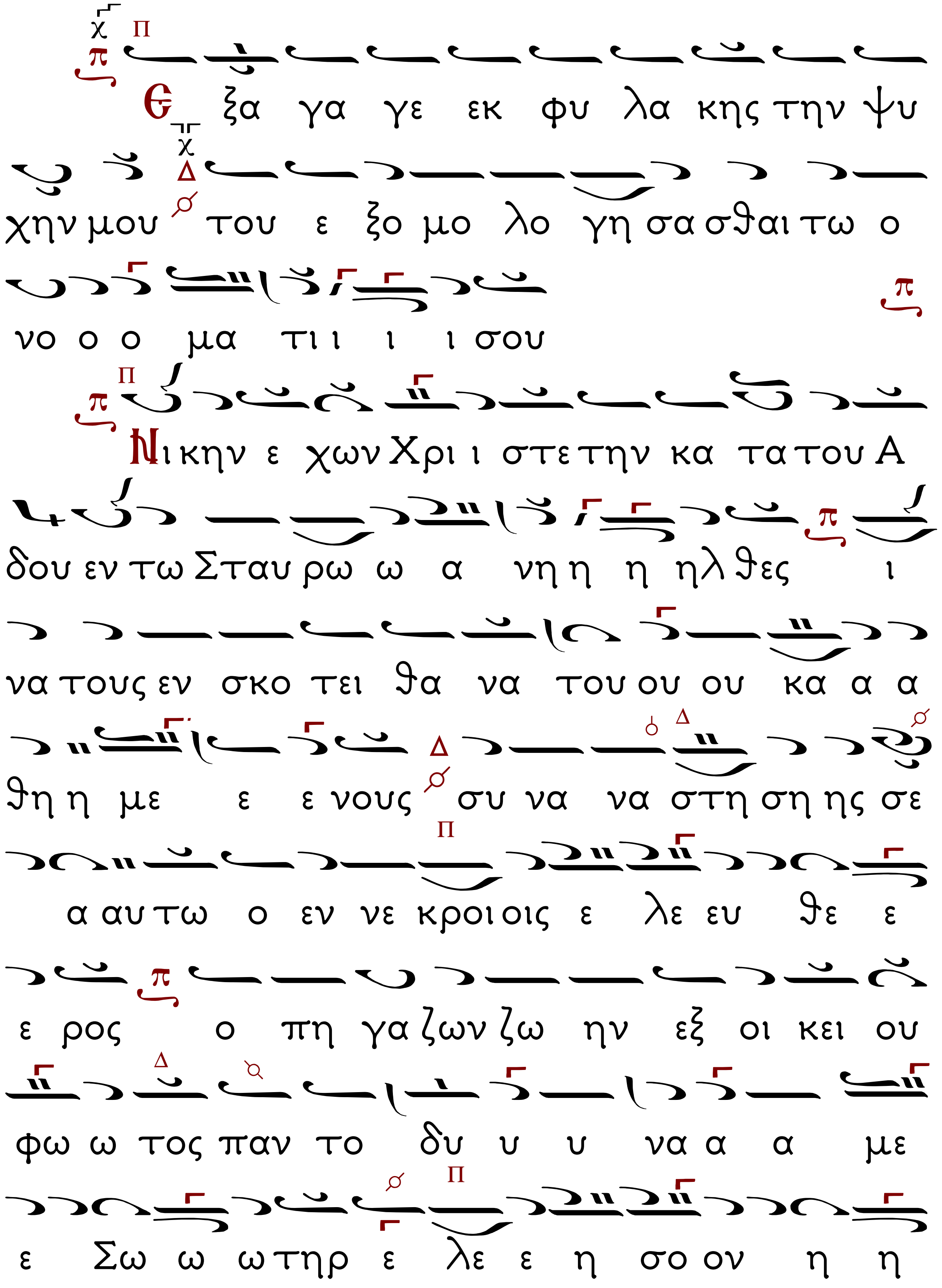
Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ
χην μου του ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο
νο ο ο μα τι ι ι ι σου
Νι κην ε χων Χρι ι στε την κα τα του Α
δου εν τω Σταυ ρω ω α νη η η ηλ θες ι
να τους εν σκο τει θα να του ου ου κα α α
θη η με ε ε νους συ να να στη ση ης σε
α αυ τω ο εν νε κροι οις ε λε ευ θε ε
ε ρος ο πη γα ζων ζω ην εξ οι κει ου
φω ω τος παν το δυ υ υ να α α με
ε Σω ω ωτηρ ε λε ε η σο ον η η

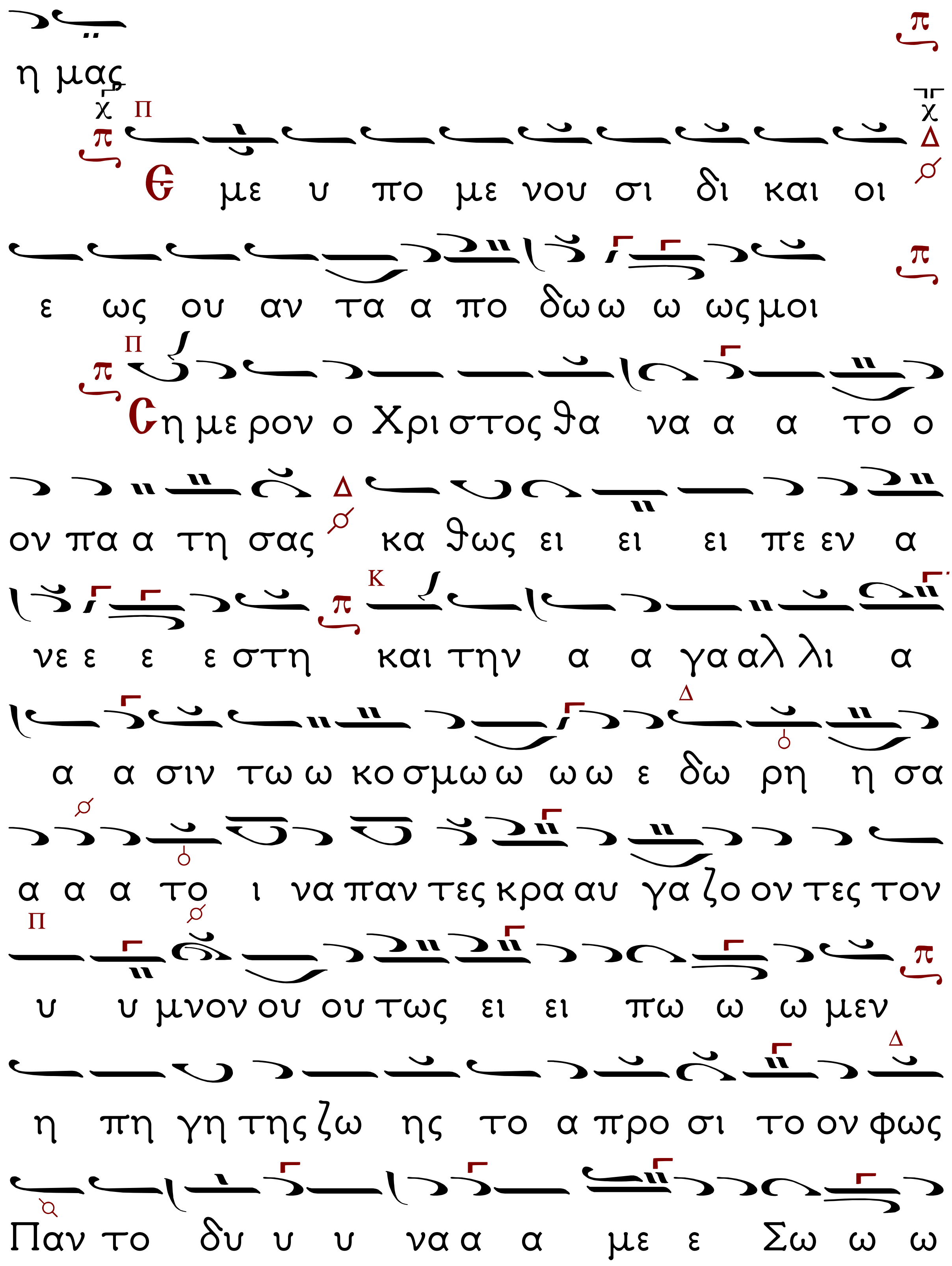
η μας
Ε με υ πο με νου σι δι και οι
ε ως ου αν τα α πο δω ω ω ως μοι
Ση με ρον ο Χρι στος θα να α α το ο
ον πα α τη σας κα θως ει ει ει πε εν α
νε ε ε ε στη και την α α γα αλ λι α
α α σιν τω ω κο σμω ω ω ω ε δω ρη η σα
α α α το ι να παν τες κρα αυ γα ζο ον τες τον
υ υ μνον ου ου τως ει ει πω ω ω μεν
η πη γη της ζω ης το α προ σι το ον φως
Παν το δυ υ υ να α α με ε Σω ω ω

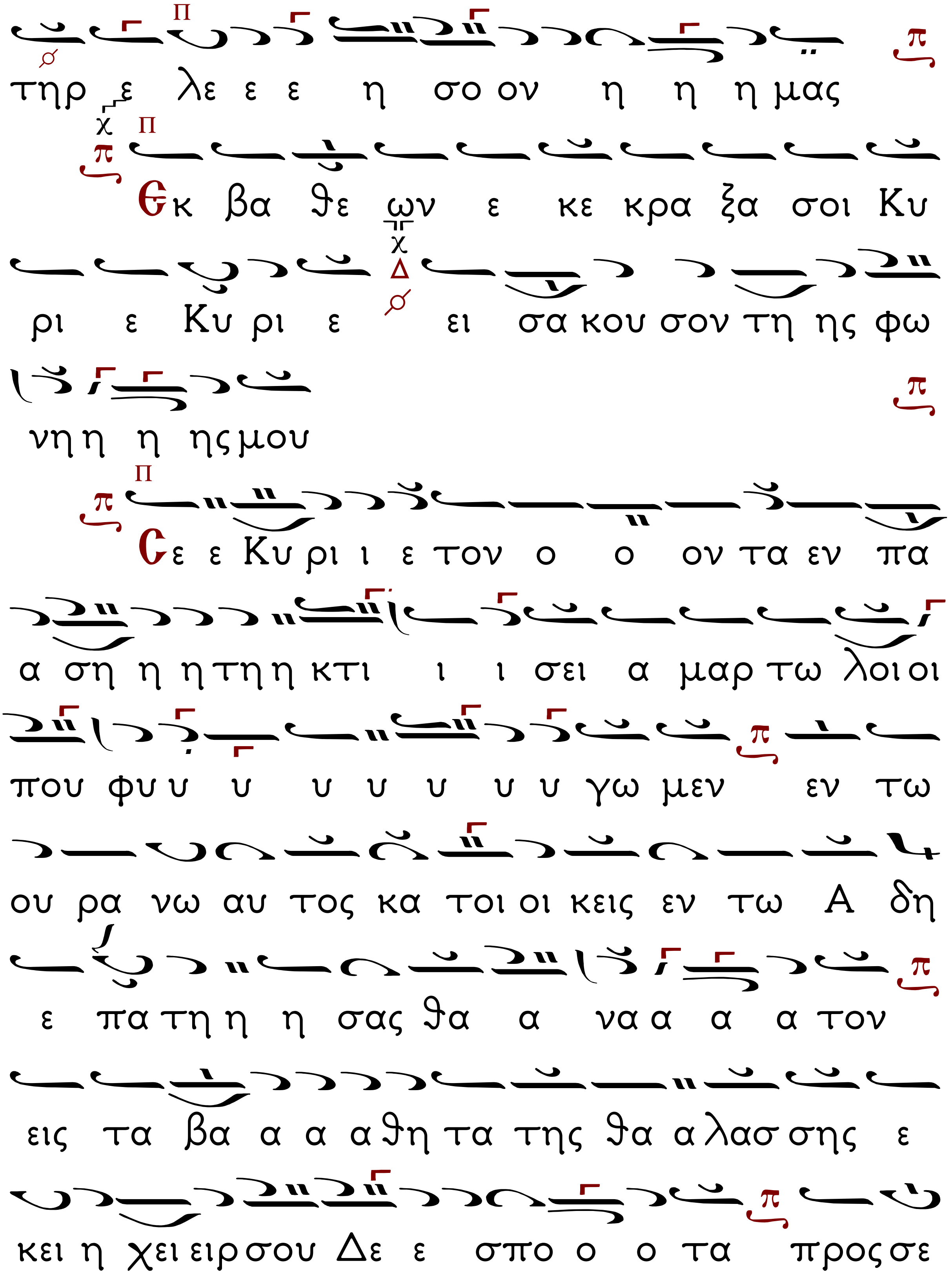
τηρ ε λε ε ε η σο ον η η η μας
Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ
ρι ε Κυ ρι ε ει σα κου σον τη ης φω
νη η η η ης μου
Σε ε Κυ ρι ι ε τον ο ο ον τα εν πα
α ση η η η τη η κτι ι ι σει α μαρ τω λοι οι
που φυ υ υ υ υ υ υ υ υ γω μεν εν τω
ου ρα νω αυ τος κα τοι οι κεις εν τω Α δη
ε πα τη η η σας θα α να α α α τον
εις τα βα α α α θη τα της θα α λασ σης ε
κει η χει ειρ σου Δε ε σπο ο ο τα προς σε

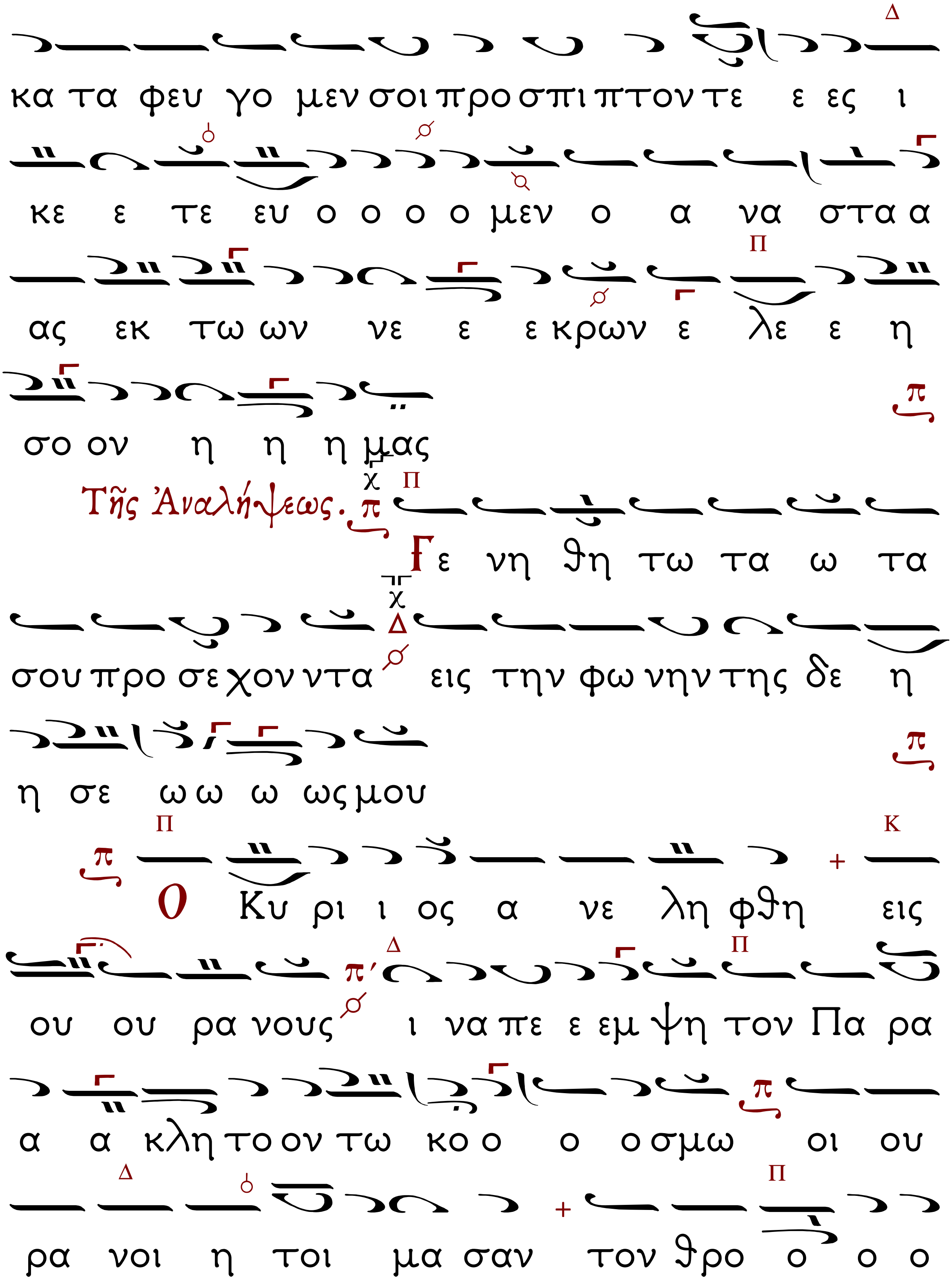
κα τα φευ γο μεν σοι προ σπι πτον τε ε ες ι
κε ε τε ευ ο ο ο ο μεν ο α να στα α
ας εκ τω ων νε ε ε κρων ε λε ε η
σο ον η η η μας
Τῆς Ἀναλήψεως.
Γε νη θη τω τα ω τα
σου προ σε χον ντα εις την φω νην της δε η
η σε ω ω ω ως μου
Ο Κυ ρι ι ος α νε λη φθη εις
ου ου ρα νους ι να πε ε εμ ψη τον Πα ρα
α α κλη το ον τω κο ο ο ο σμω οι ου
ρα νοι η τοι μα σαν τον θρο ο ο ο

νον α αυ του νε φε ε λαι αι αι την ε

πι ι βα σι ιν α αυ του Α αγ γε λοι οι

θα αυ μα αζου σι ιν αν θρω πον ο ρων

τες υ πε ρα α α νω ω α αυ των ο Πα

τηρ εκ δε ε χε ται ο ο ο ον εν κο ο ολ

ποις ε ε ε χει συ υ να ι ι δι ι ον

το Πνευ μα το α γι ον κε λευ ει πα σι

τοις Αγ γε ε ε λοις α αυ του α

ρα τε πυ υ υ λας οι α αρ χον τε ες η η

μων παν τα τα ε ε θνη κρο τη

σα τε χει ει ει ρα ας ο τι α νε ε ε ε

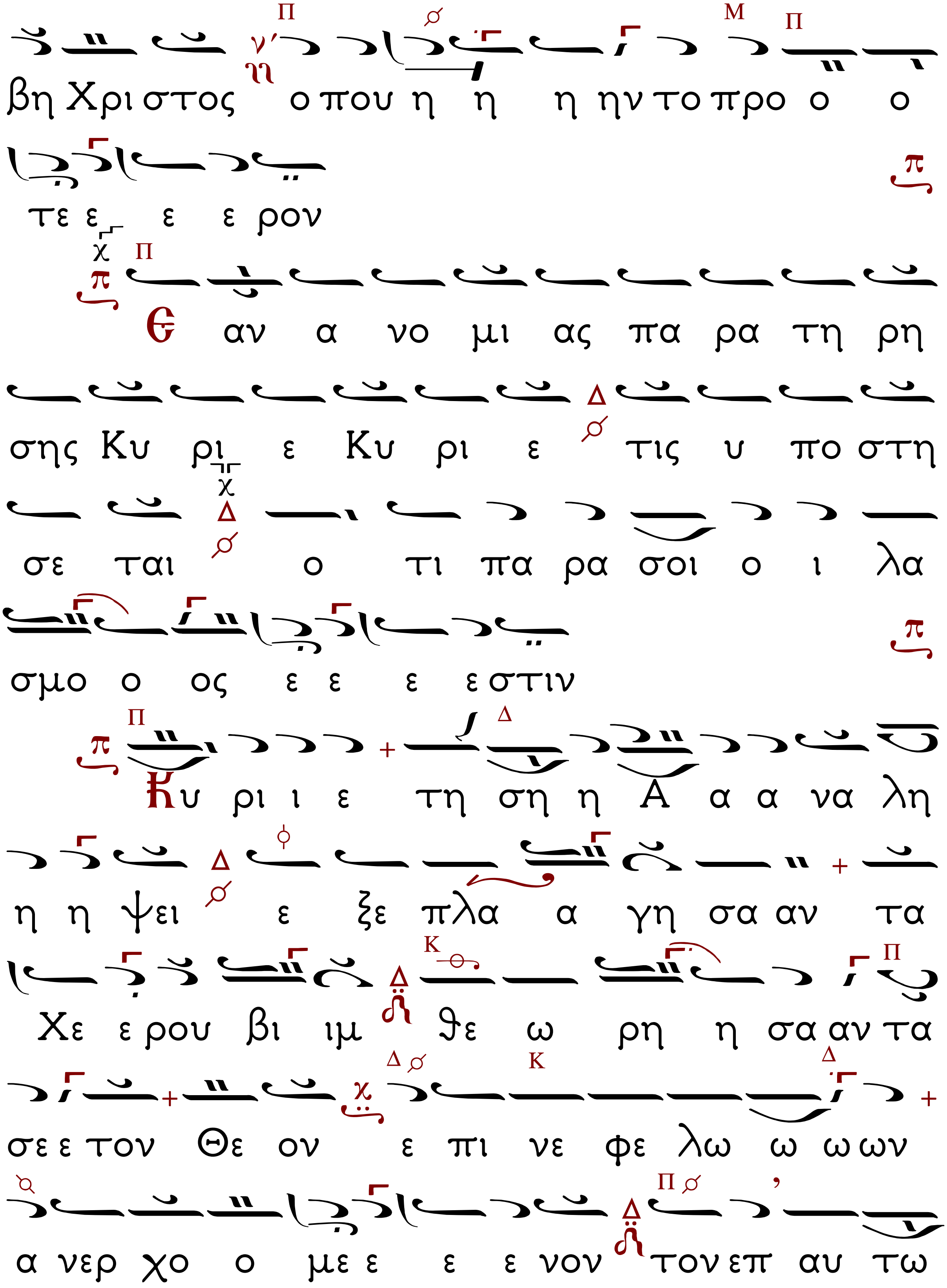
βη Χρι στος ο που η η η ην το προ ο ο
τε ε ε ε ρον
Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη
σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα
σμο ο ος ε ε ε ε στιν
Κυ ρι ι ε τη ση η Α α α να λη
η η ψει ε ξε πλα α γη σα αν τα
Χε ε ρου βι ιμ θε ω ρη η σα αν τα
σε ε τον Θε ον ε πι νε φε λω ω ω ων
α νερ χο ο με ε ε ε νον τον επ αυ τω

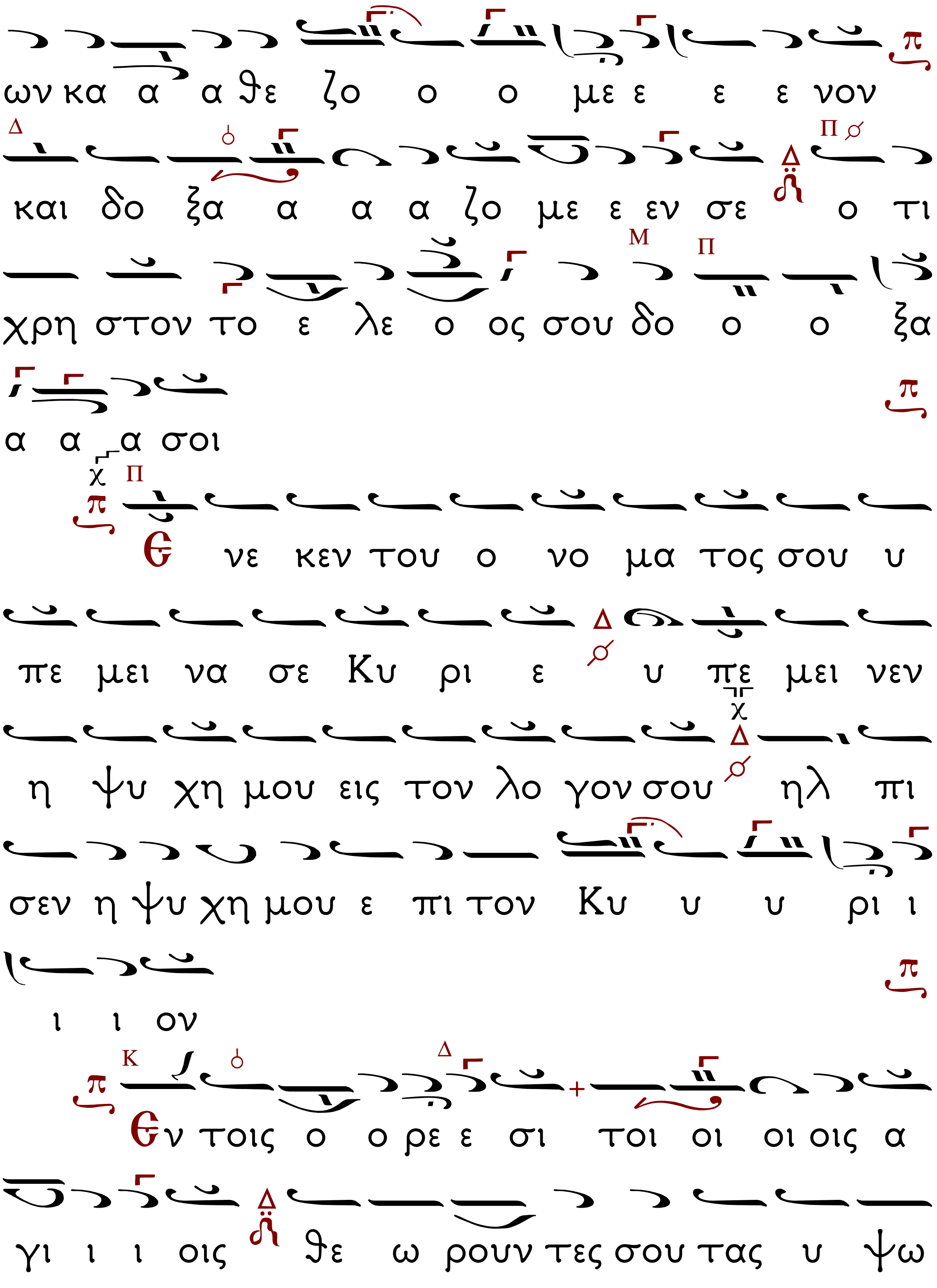
ων κα α α θε ζο ο ο με ε ε ε νον
και δο ξα α α α ζο με ε εν σε ο τι
χρη στον το ε λε ο ος σου δο ο ο ξα
α α α σοι
Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ
πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν
η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι
σεν η ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ι
ι ι ον
Εν τοις ο ο ρε ε σι τοι οι οι οις α
γι ι ι οις θε ω ρουν τες σου τας υ ψω

ω ω σει εις Χρι στε το α παυ γα σμα της

δο ο ξη ης του ου ου Πα τρος α νυ

μνου ου με ε εν σου την φω το ο ει δη

του προ σω ω ω που ου μο ορ φην προ

σκυ νου με εν σου τα πα θη η η μα α α α

α τα τι μω μεν τη η ην Α να α α

στα α α α σιν την εν δο ξον Α να α λη

ψι ιν δο ξα α α ζο ο ο ον τες ε

λε ε η σο ον η η μας

Τῶν ἁγίων Πατέρων. Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Ἦχος πλ. Δι

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ
κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι
σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Εκ γα στρος ε τε ε χθης προ ε ω σφο
ρου εκ Πα τρος α μη η τωρ προ των αι ω νων
καν Α ρει ος κτι σμα σε και ου Θε ον δο
ξα α ζη τολ μη συ να πτων Σε ε τον Κτι
στιν τοις κτι σμα σι ιν α φρο νως υ λην πυ
ρος του αι αι ω νι ου ε αυ τω θη η σαυ ρι ζων
αλλ η συ νο δος η ε εν Νι και α Υι

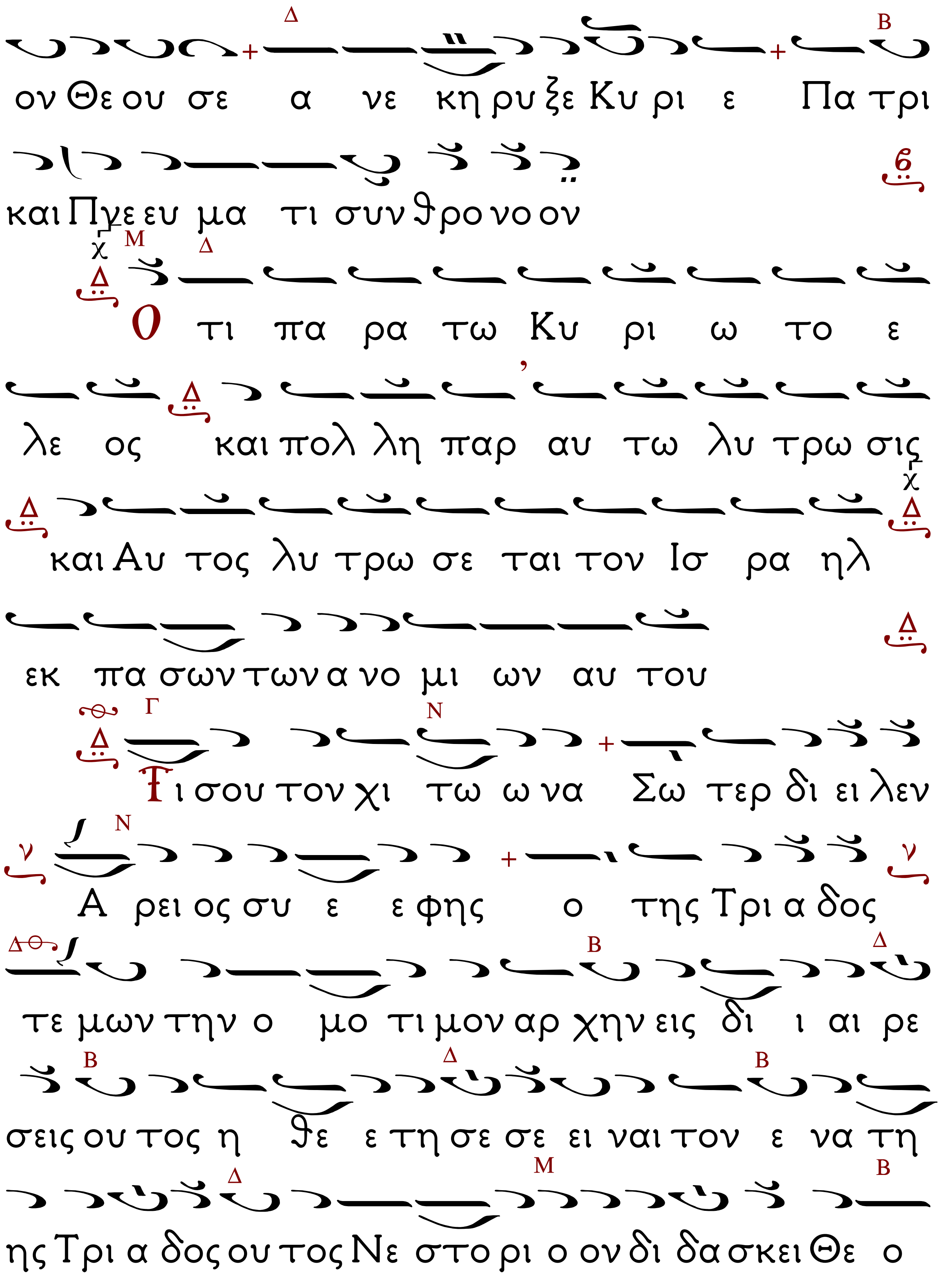
ον Θε ου σε α νε κη ρυ ξε Κυ ρι ε Πα τρι
και Πνε ευ μα τι συν θρο νο ον
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε
λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις
και Αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ
εκ πα σων των α νο μι ων αυ του
Τι σου τον χι τω ω να Σω τηρ δι ει λεν
Α ρει ος συ ε ε φης ο της Τρι α δος
τε μων την ο μο τι μον αρ χην εις δι ι αι ρε
σεις ου τος η θε ε τη σε σε ει ναι τον ε να τη
ης Τρι α δος ου τος Νε στο ρι ο ον δι δα σκει Θε ο

το κο ον μη λε γειν αλλ η συ νο δος η ε εν

Νι και α Υι ον Θε ου σε α νε κη ρυ ξε Κυ ρι

ε Πα τρι και Πνε ευ μα τι συν θρο νο ον

Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα

ε θνη ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι

λα α οι

Κρη μνω πε ρι πι ι πτει της α μαρ τι ας

Α ρει ος ο μυ υ σας το φως μη βλε πειν

και θει ω σπα ρατ τε ται αγ κι στρω τοι οις εγ κα

τοις πα σαν εκ δου ναι τη ην ου σι αν και την

ψυ χη ην βι αι ως αλ λος Ι ου δας χρη η μα

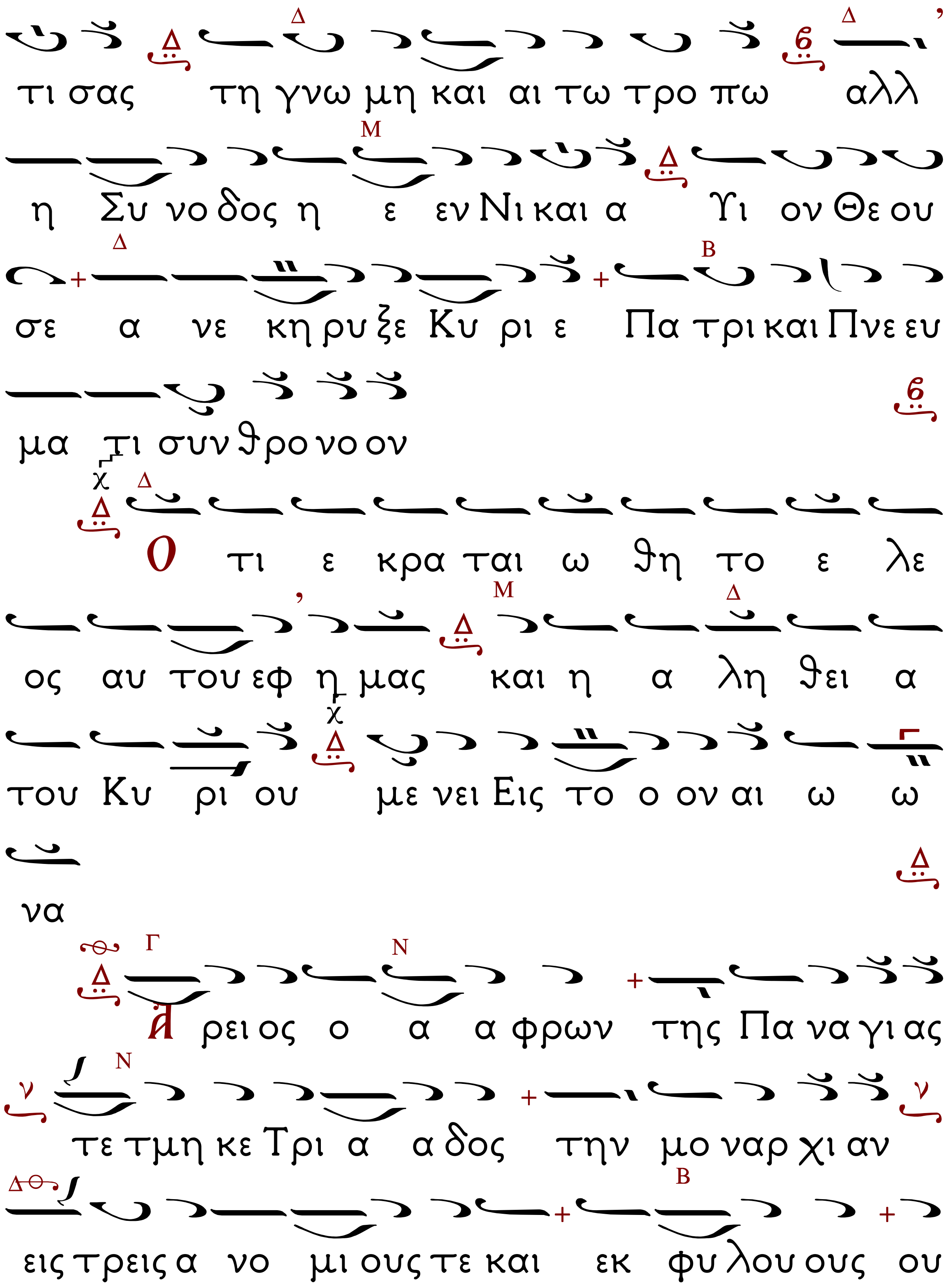
τι σας τη γνω μη και αι τω τρο πω αλλ
η Συ νο δος η ε εν Νι και α Υι ον Θε ου
σε α νε κη ρυ ξε Κυ ρι ε Πα τρι και Πνε ευ
μα τι συν θρο νο ον
Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε
ος αυ του εφ η μας και η α λη θει α
του Κυ ρι ου με νει Εις το ο ον αι ω ω
να
Α ρει ος ο α α φρων της Πα να γι ας
τε τμη κε Τρι α α δος την μο ναρ χι αν
εις τρεις α νο μι ους τε και εκ φυ λου ους ου

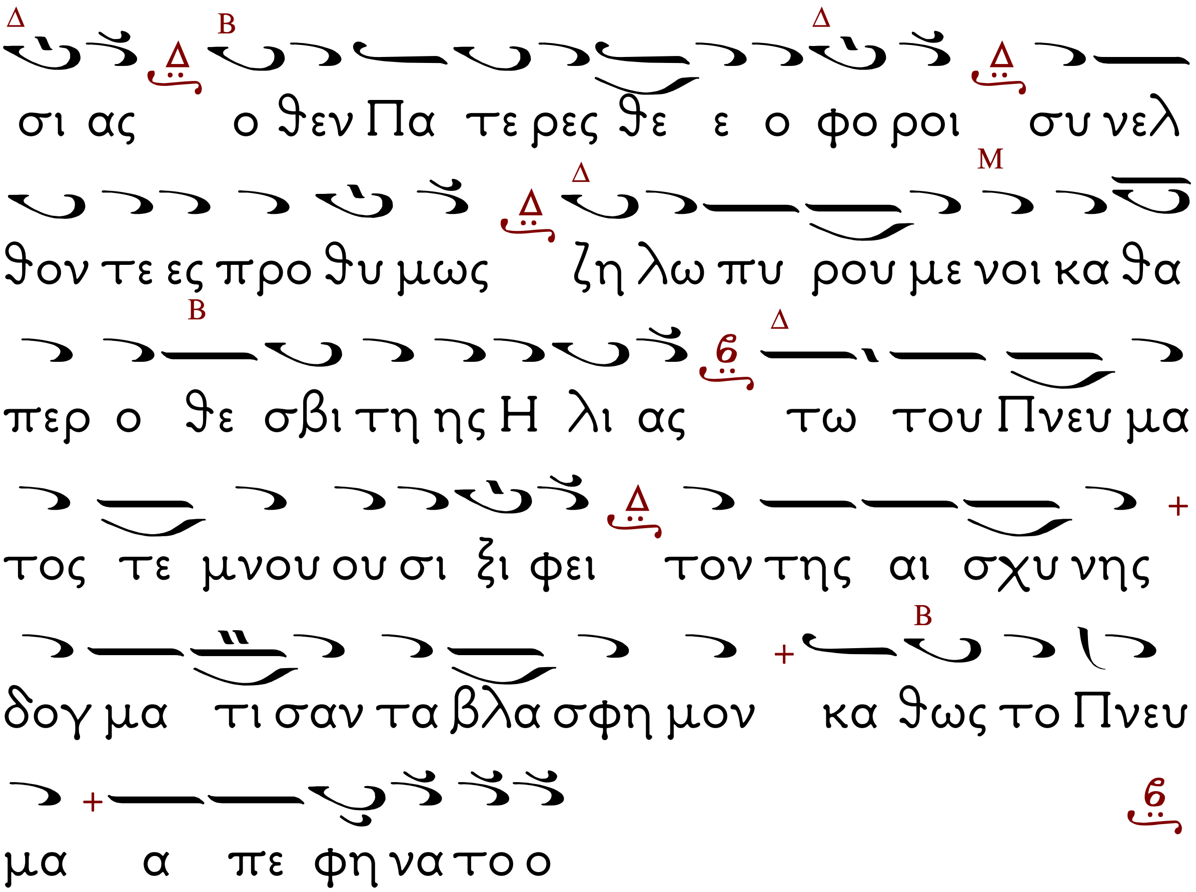
σι ας ο θεν Πα τε ρες θε ε ο φο ροι συ νελ
θον τε ες προ θυ μως ζη λω πυ ρου με νοι κα θα
περ ο θε σβι τη ης Η λι ας τω του Πνευ μα
τος τε μνου ου σι ξι φει τον της αι σχυ νης
δογ μα τι σαν τα βλα σφη μον κα θως το Πνευ
μα α πε φη να το ο

Ἦχος πλ. Πα.

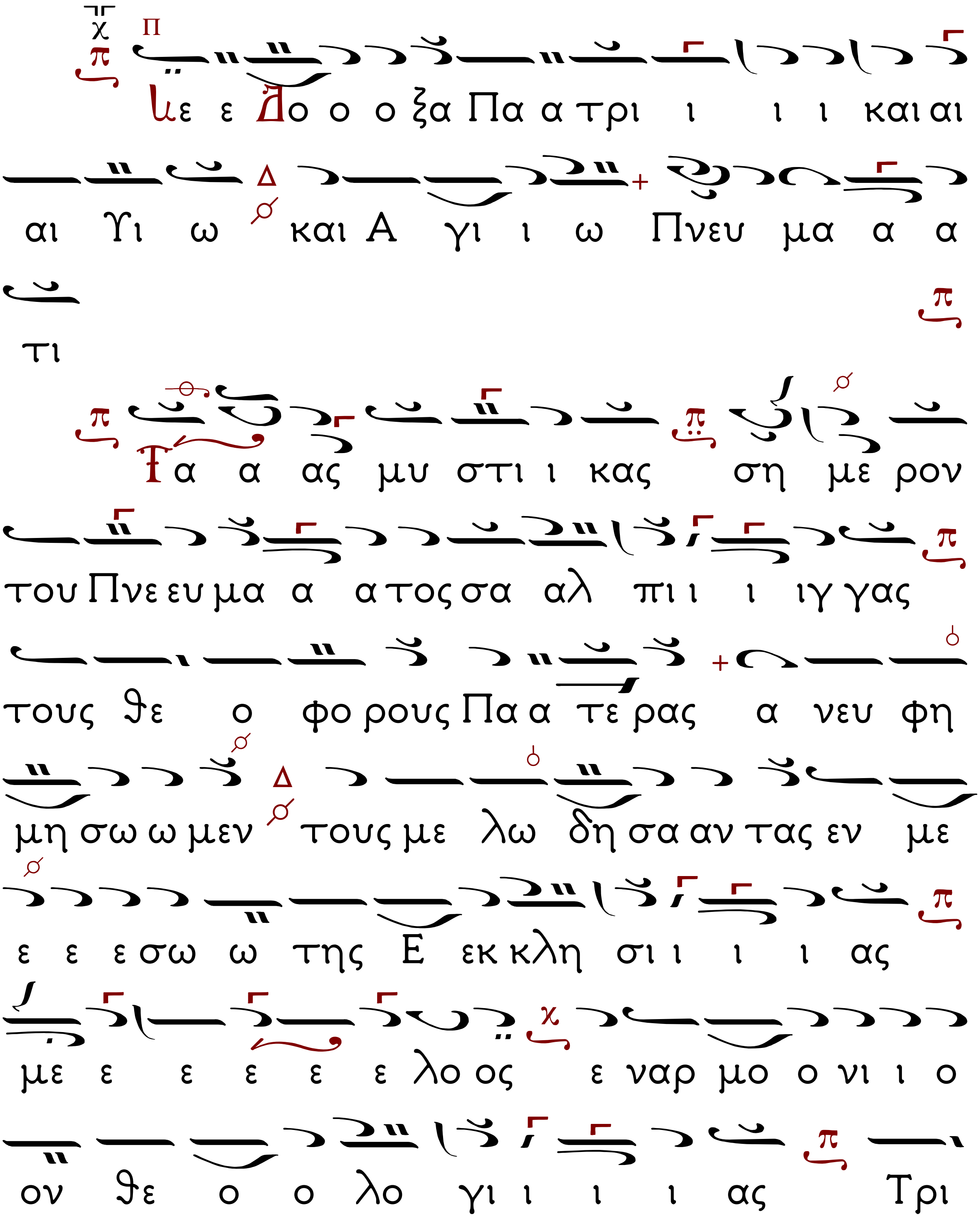
Νε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι
αι Υι ω και Α γι ι ω Πνευ μα α α
τι
Τα α ας μυ στι ι κας ση με ρον
του Πνε ευ μα α α τος σα αλ πι ι ι ιγ γας
τους θε ο φο ρους Πα α τε ρας α νευ φη
μη σω ω μεν τους με λω δη σα αν τας εν με
ε ε ε σω ω της Ε εκ κλη σι ι ι ι ας
με ε ε ε ε ε λο ος ε ναρ μο ο νι ι ο
ον θε ο ο λο γι ι ι ι ας Τρι

α α δα α μι α α α αν α πα ρα αλ λα α

α α κτον ου σι αν τε ε και αι αι θε ο ο

τη η η η τα τους κα θαι ρε ε τα α ας Α

α ρει ει ει ου και Ορ θο ο δο ξων προ ο

ο μα α α χου ους τους πρε σβευ ο ο ον

τας παν το τε ε ε Κυ υ ρι ι ι ω ε

λε η θη η ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η

μων

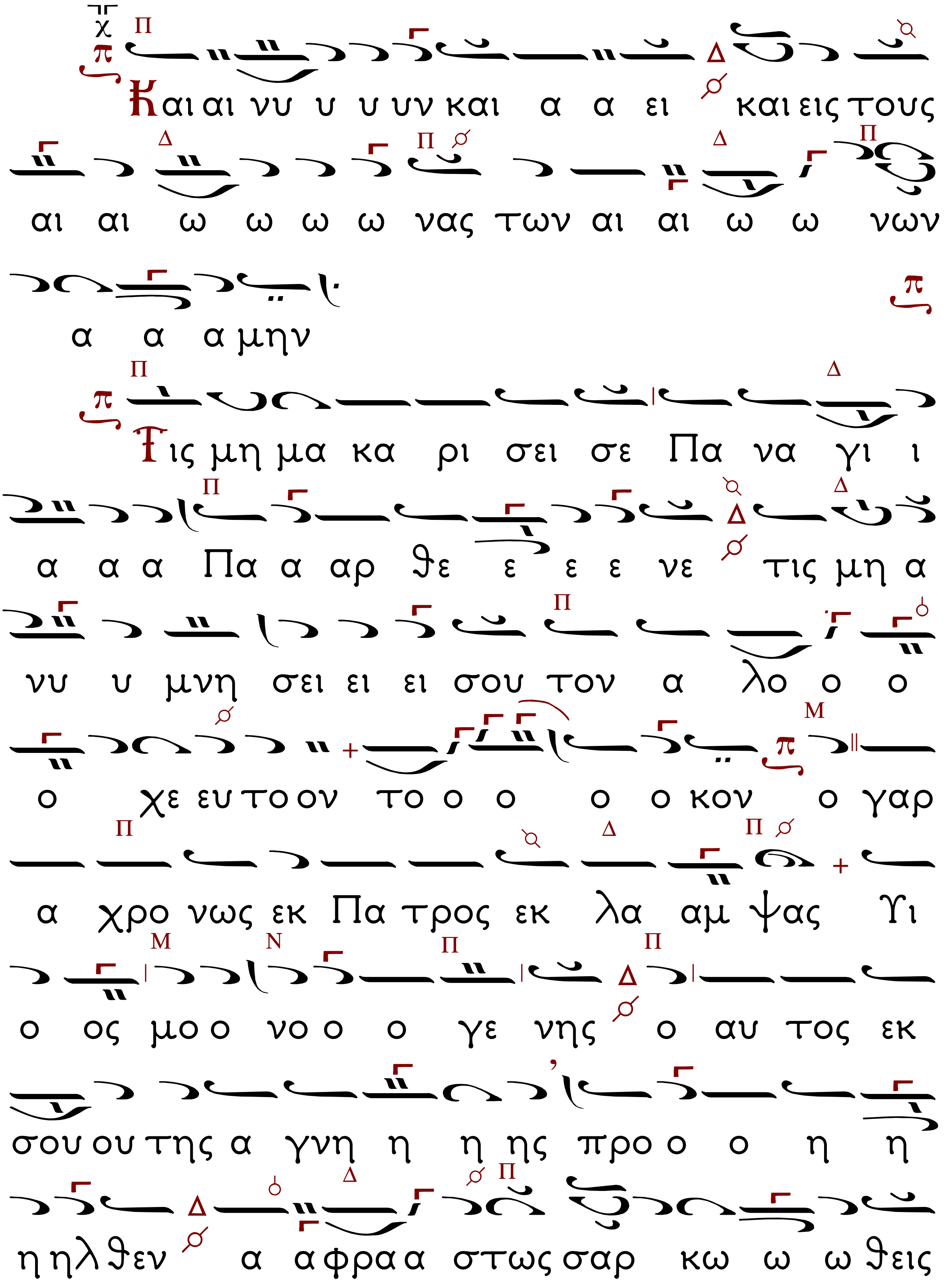
Και αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους
αι αι ω ω ω ω νας των αι αι ω ω νων
α α α μην
Τις μη μα κα ρι σει σε Πα να γι ι
α α α Πα α αρ θε ε ε ε νε τις μη α
νυ υ μνη σει ει ει σου τον α λο ο ο
ο χε ευ το ον το ο ο ο ο κον ο γαρ
α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι
ο ος μο ο νο ο ο γε νης ο αυ τος εκ
σου ου της α γνη η η ης προ ο ο η η
η ηλθεν α αφρα α στως σαρ κω ω ω θεις

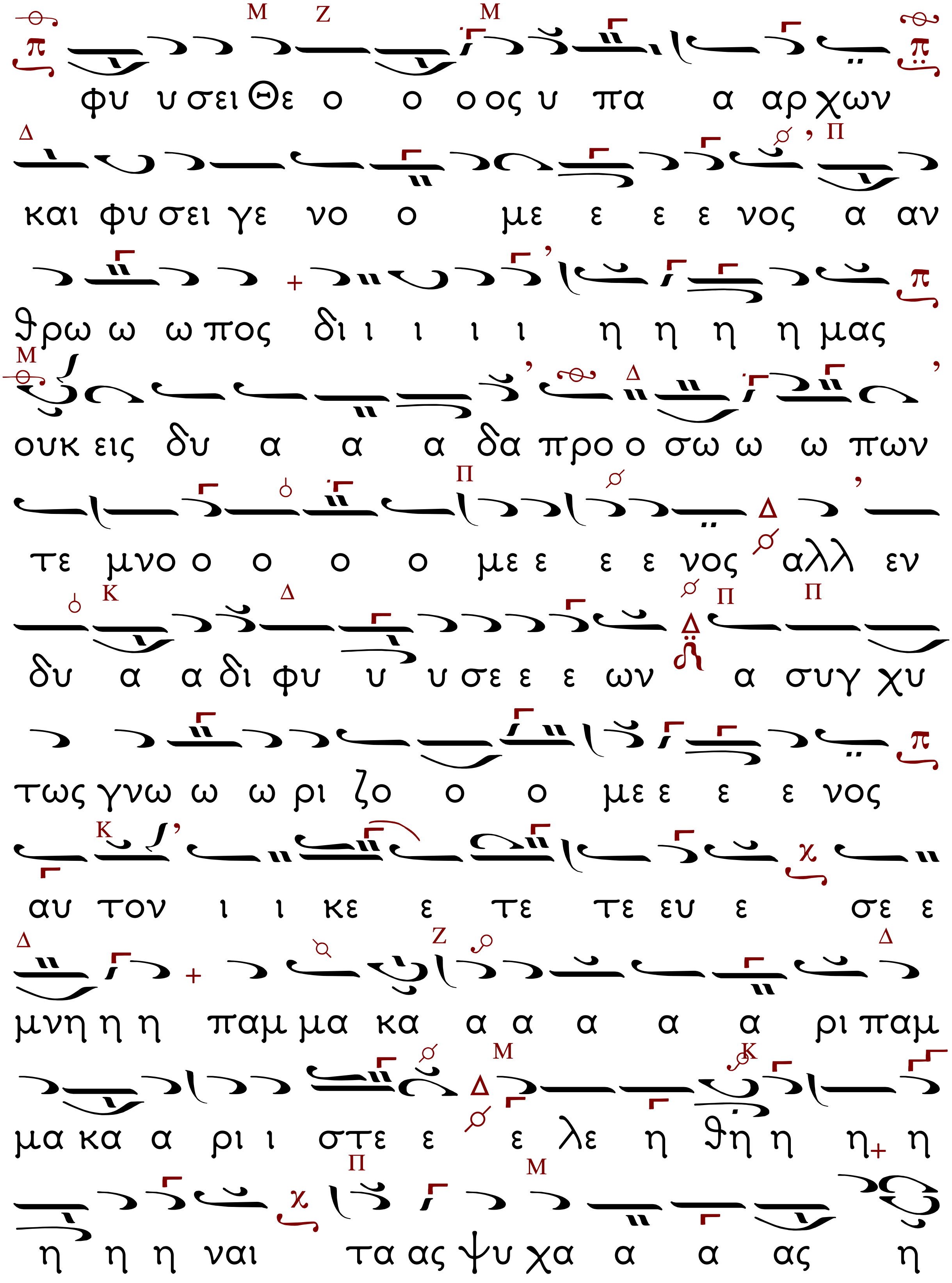
φυ υ σει Θε ο ο ο ος υ πα α αρ χων
και φυ σει γε νο ο με ε ε ε νος α αν
θρω ω ω πος δι ι ι ι ι η η η η μας
ουκ εις δυ α α α δα προ ο σω ω ω πων
τε μνο ο ο ο ο με ε ε ε νος αλλ εν
δυ α α δι φυ υ υ σε ε ε ων α συγ χυ
τως γνω ω ω ρι ζο ο ο με ε ε ε νος
αυ τον ι ι κε ε τε τε ευ ε σε ε
μνη η η παμ μα κα α α α α α ρι παμ
μα κα α ρι ι στε ε ε λε η θη η η η
η η η ναι τα ας ψυ χα α α ας η

η η η μω ω ω ω ων

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν.

Ἦχος Δι

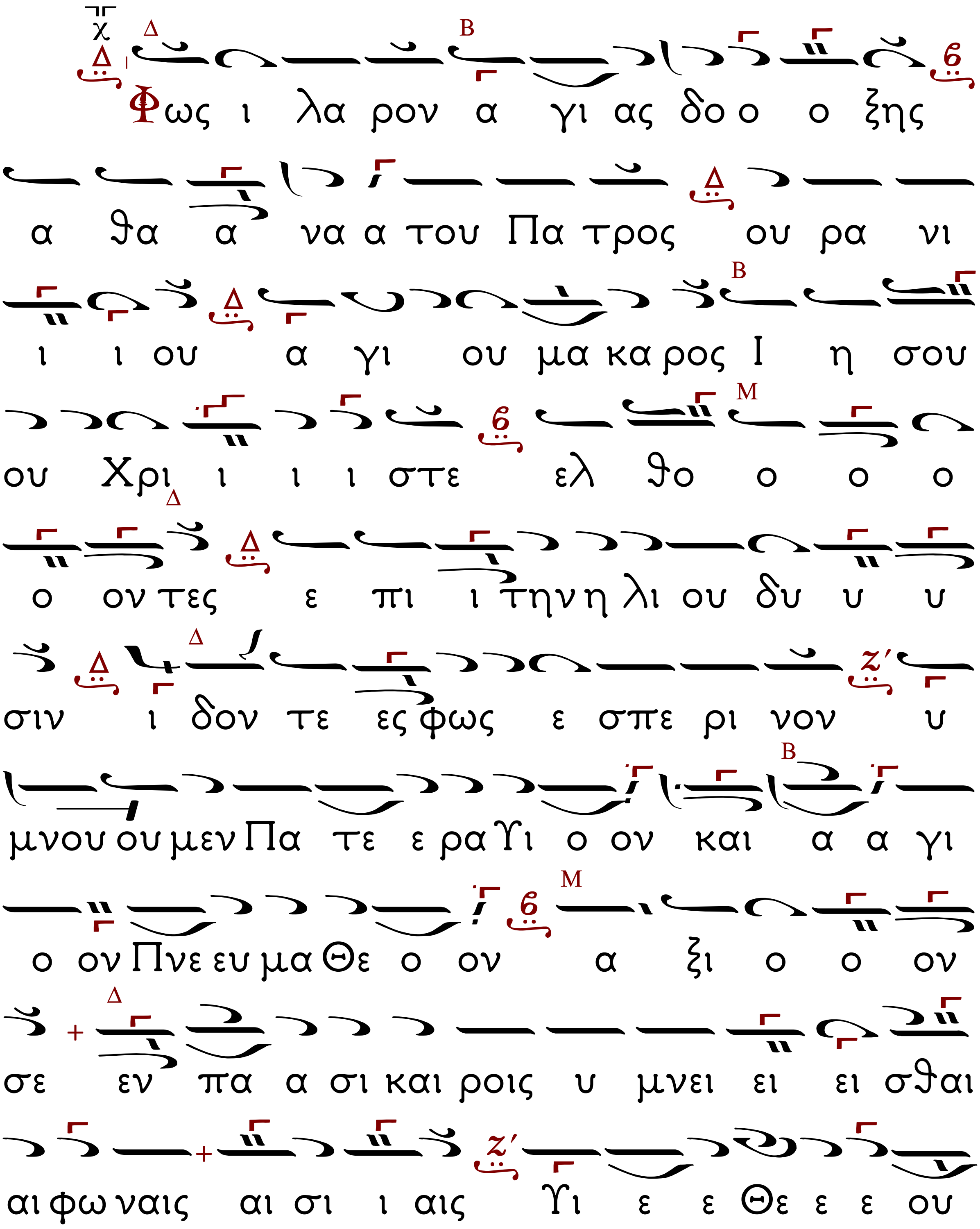

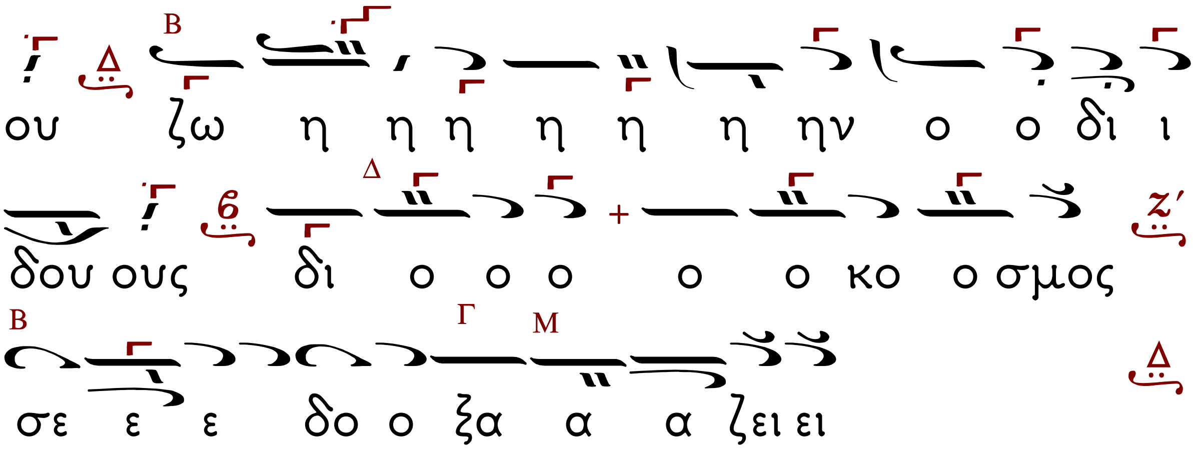
ου ζω η η η η η η ην ο ο δι ι
δου ους δι ο ο ο ο ο κο ο σμος
σε ε ε δο ο ξα α α ζει ει

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ. ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἦχος Δι

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στίχ. Ε νε δυ σα το ο Κυ ρι ος

δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα το

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στίχ. Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι

κου με νην η τις ου σα λευ θη σε ται

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ

πρε πει αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 14, 14-20)

Ἀκούσας Ἄβραμ, ὅτι ἠχμαλώτευται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν· καὶ ἐπέπεσεν ἐπ᾽ αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτός, καὶ οἱ Παῖδες αὐτοῦ μέτ᾽ αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβάλ, ἣ ἐστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ, καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ μετὰ τὸ ἀποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολογόμορ καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ᾽ αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ· τοῦτο ἦν πεδίον Βασιλέως, καὶ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον, ἦν δὲ Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν ὁ οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ὕψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. 1, 8-11, 15-17)

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱούς, Ἰσραὴλ ἴδετε, παρέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν, εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ᾽ αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδού ἐστε σήμερον ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ὑμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογῆσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφούς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ᾽ ἡμῶν, χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνω, λέγων· Διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ

ἀνὰ μέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσει πρόσωπον ἐν κρίσει, κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγα κρινεῖς, οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. 10, 14-21)

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· ἰδού, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων, ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρός, καὶ φοβερός, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, ουδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον, ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνω λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεός σου, ὅστις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου· δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου Ναοῦ τούτου καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἅπαξ)

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἑσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου

εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Σαββάτῳ Ἑσπέρας. Ἀπόστιχα.

Ἦχος πλ. δ' Δι

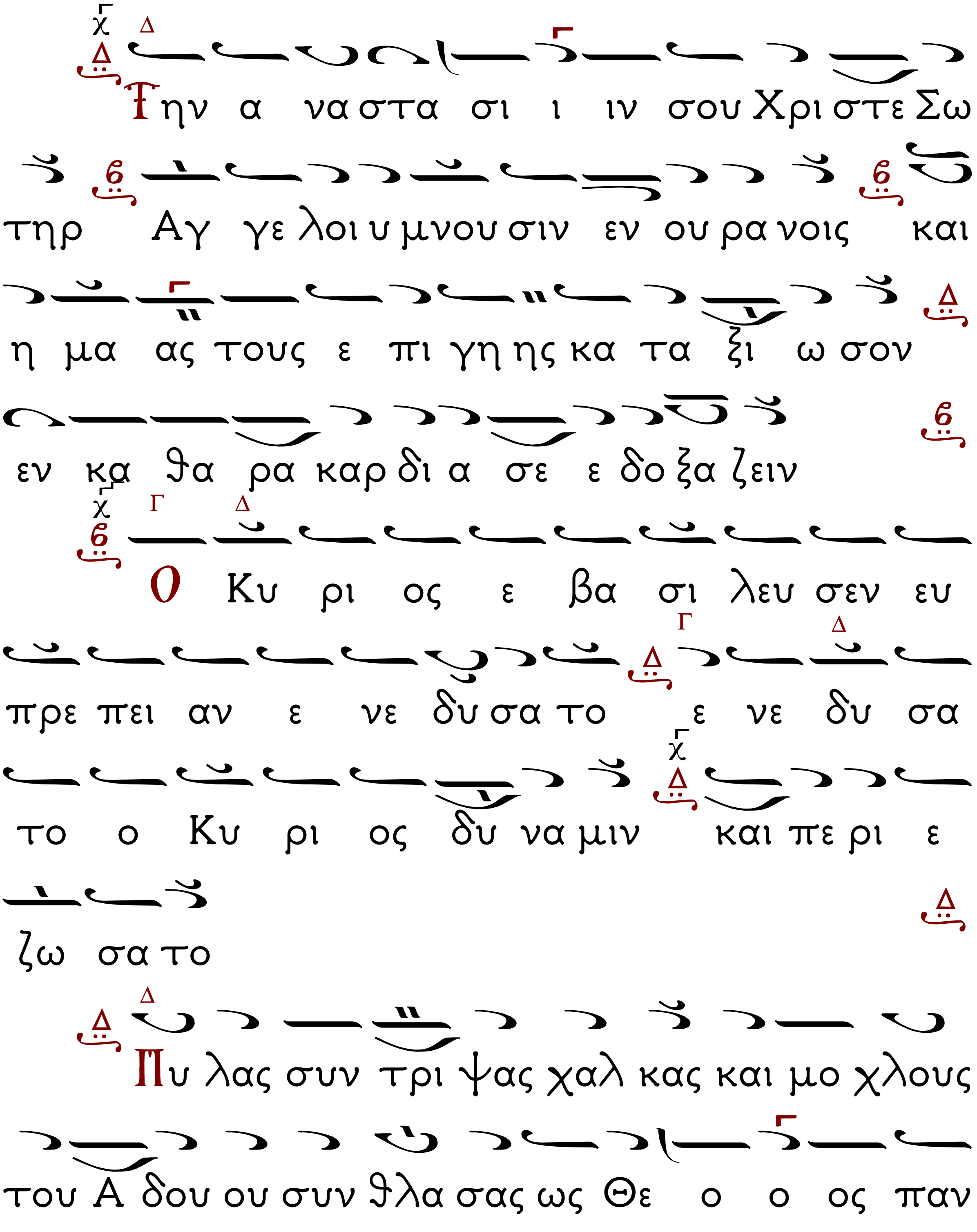

το δυ να μος γε νος αν θρω πων πε πτω κος α

νε στη σας δι α του το και η μεις συμ φω

νω ως βο ω μεν ο α να στας εκ των νε κρων Κυ

ρι ε δο ξα α σοι

Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου

με νην η τις ου σα λευ θη σε ται

Ρευ σε ως η μας τη πα λαι Χρι στος ε πα

νορ θω ω σαι θε λων σταυ ρω προ σπη γνυ ται

και τα φω τε θει ται ον μυ ρο φο ροι γυ

ναι αι κες με τα δα κρυ ων ζη του ου ου σαι

θρη νου σαι ε λε γον οι μοι Σω τηρ των α

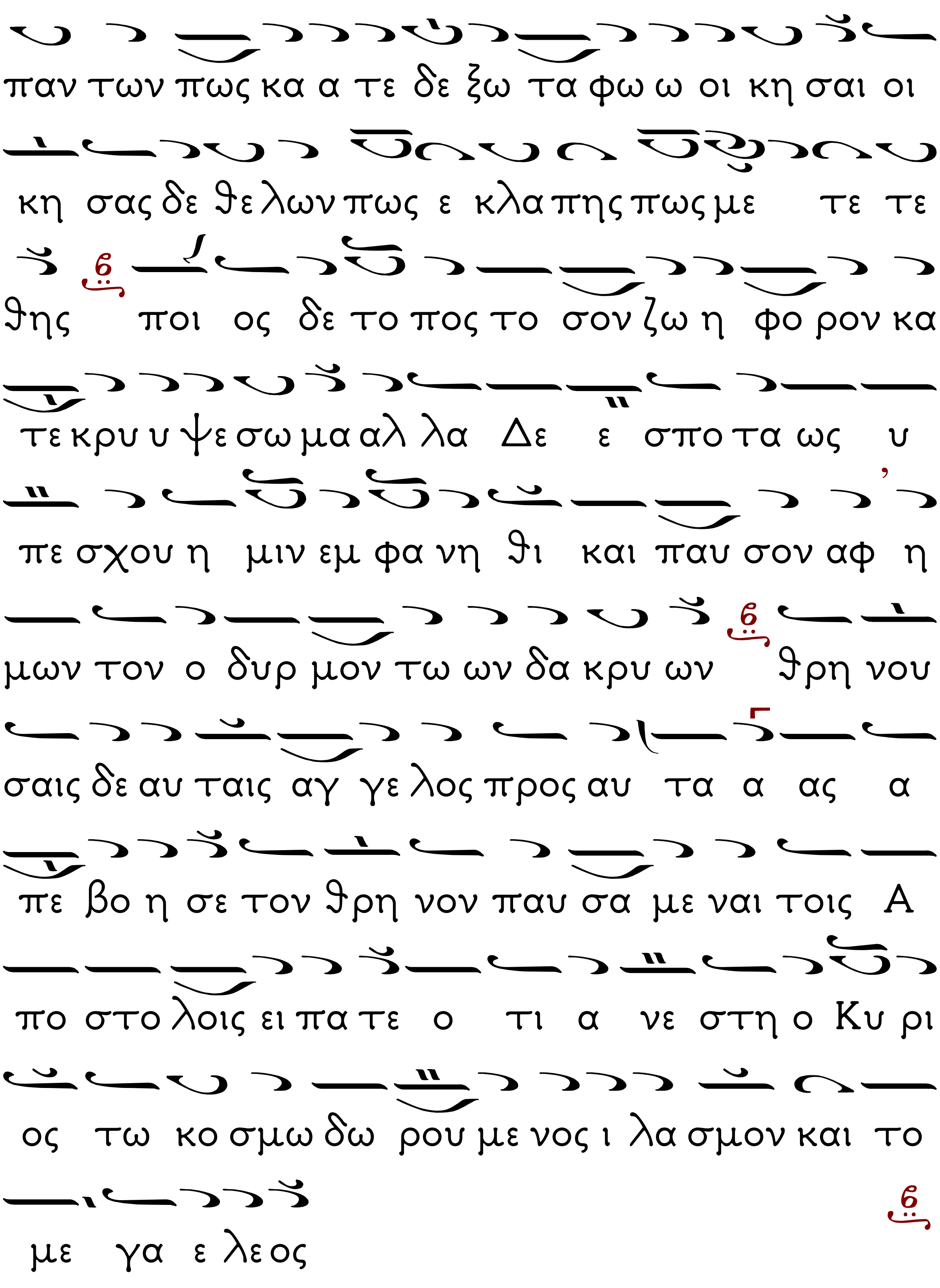
παν των πως κα α τε δε ξω τα φω ω οι κη σαι οι
κη σας δε θε λων πως ε κλα πης πως με τε τε
θης ποι ος δε το πος το σον ζω η φο ρον κα
τε κρυ υ ψε σω μα αλ λα Δε ε σπο τα ως υ
πε σχου η μιν εμ φα νη θι και παυ σον αφ η
μων τον ο δυρ μον τω ων δα κρυ ων θρη νου
σαις δε αυ ταις αγ γε λος προς αυ τα α ας α
πε βο η σε τον θρη νον παυ σα με ναι τοις Α
πο στο λοις ει πα τε ο τι α νε στη ο Κυ ρι
ος τω κο σμω δω ρου με νος ι λα σμον και το
με γα ε λε ος

Τω οι κω σου πρε πει α γι α σμα
Κυ ρι ε εις μα κρο ο τη τα η με ρων

Σταυ ρω θεις ως η βου λη θης Χρι στε και
τον θα να τον τη τα φη σου ου σκυ λευ σας
τρι η με ρος α νε στης ως Θε ος με τα
δο ξης τω κο ο ο σμω δω ρου με νος α τε
λευ τη τον ζω ην και το με γα ε λε ος

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα.

Ἦχος πλ. α' Πα

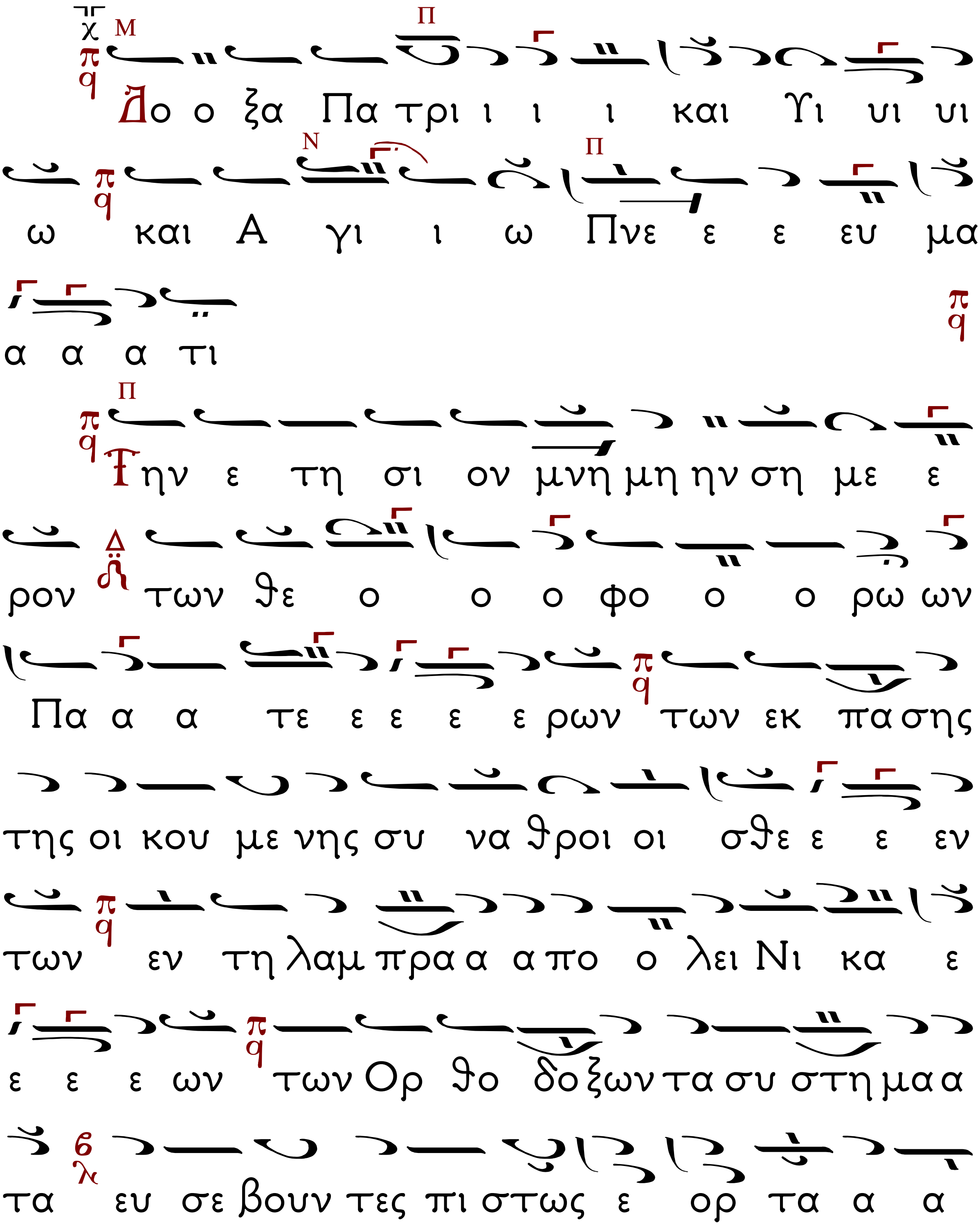

σωω ω ω μεν ου τοι γαρ του δει νου Α α ρει

ει ου το ο α θε ον δο ο ογ μα α ευ σε

βο ο ο φρο ο ο νω ως κα α α θει

ει ει ει ει λον και της Κα θο λι κης Εκ κλη η

σι ι ας συ νο δι ι κως του ου τον ε ξω

στρα α α κι ι ι ι σαν και τρα νως τον Υι

ον του Θε ε ου ο μο ου σι ον και συ να

ι δι ον προ των αι ω νω ων ο ον τα τοις

πα σιν ε δι δα ξα αν ο μο λο ο γειν εν

τω τη η ης Πι ι στε ως Συμ βο ο ο ο

λω α κρι βως και ευ σε βως του ου το ο εκ

θε ε ε ε με ε ε ε νοι ο θεν και η μεις

τοις θει οις αυ των δογ μα σιν ε πο με ε νοι

βε βαι ως πι στευ ον τες λα τρε ε ευ ο

ο ο ο μεν συν Πα τρι τον Υι ον και το Πνε ευ

μα το ο Πα να α α α γι ι ι ι ον εν

μι α α Θε ε ο τη τι ι Τρι α α δα ο

μο ο ου σι ο ον

Καὶ νῦν ... (Τῆς Ἑορτῆς)

Ἦχος πλ. α' Πα

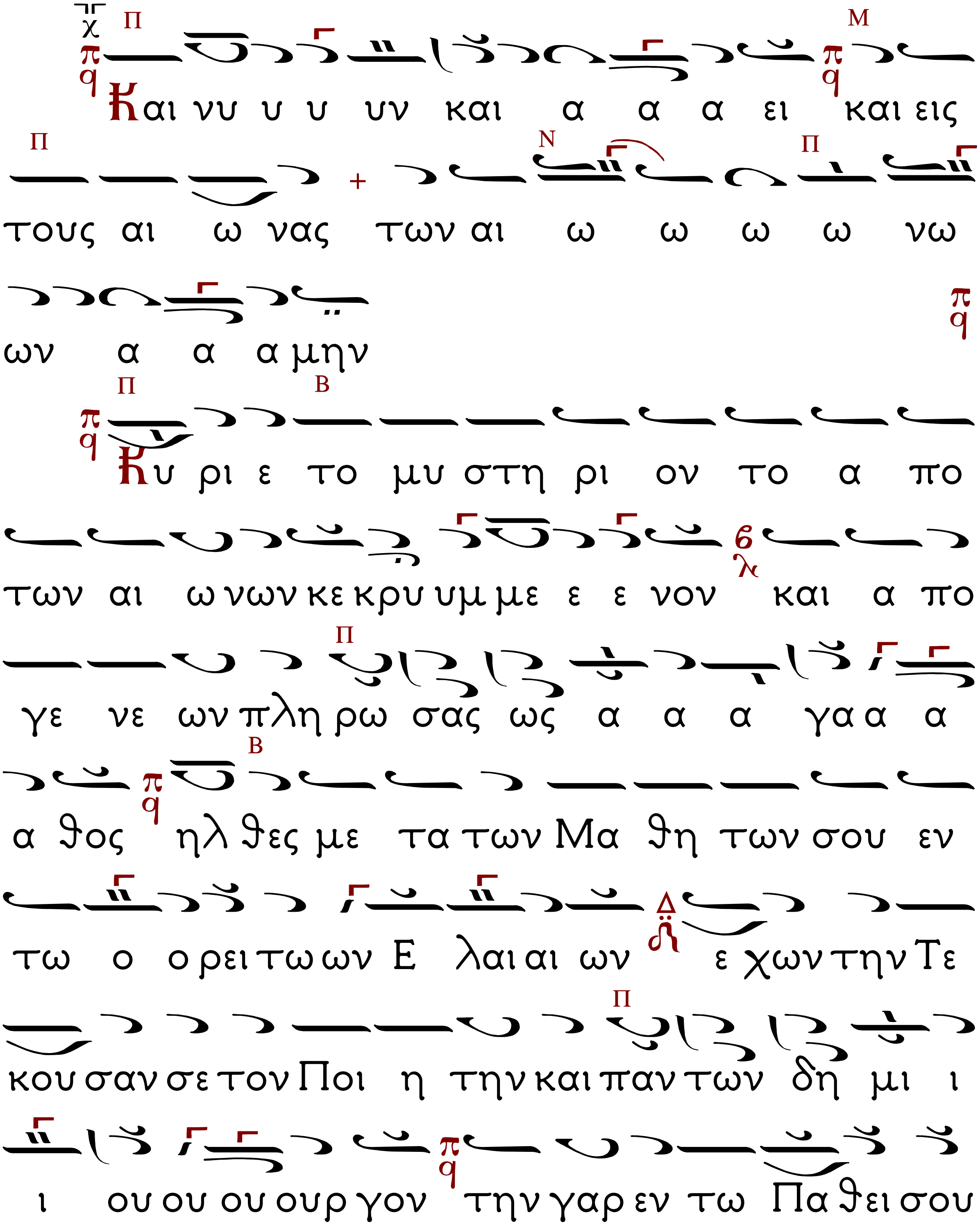

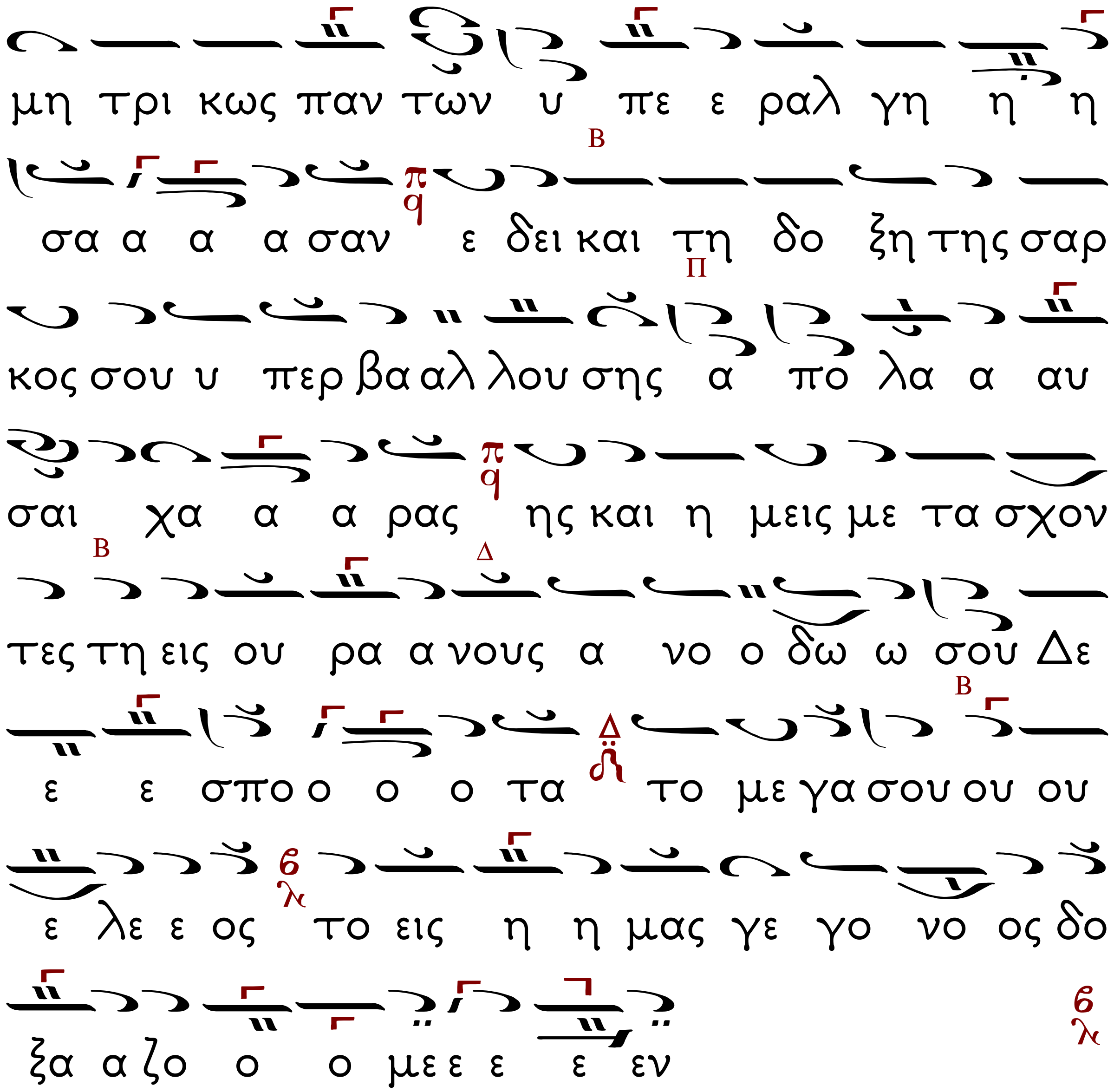
μη τρι κως παν των υ πε ε ραλ γη η η
σα α α α σαν ε δει και τη δο ξη της σαρ
κος σου υ περ βα αλ λου σης α πο λα α αυ
σαι χα α α ρας ης και η μεις με τα σχον
τες τη εις ου ρα α νους α νο ο δω ω σου Δε
ε ε σπο ο ο ο τα το με γα σου ου ου
ε λε ε ος το εις η η μας γε γο νο ος δο
ξα α ζο ο ο με ε ε ε εν

ΙΕΡΕΥΣ: Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ΄).

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Ἀ**μήν.

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. β΄.

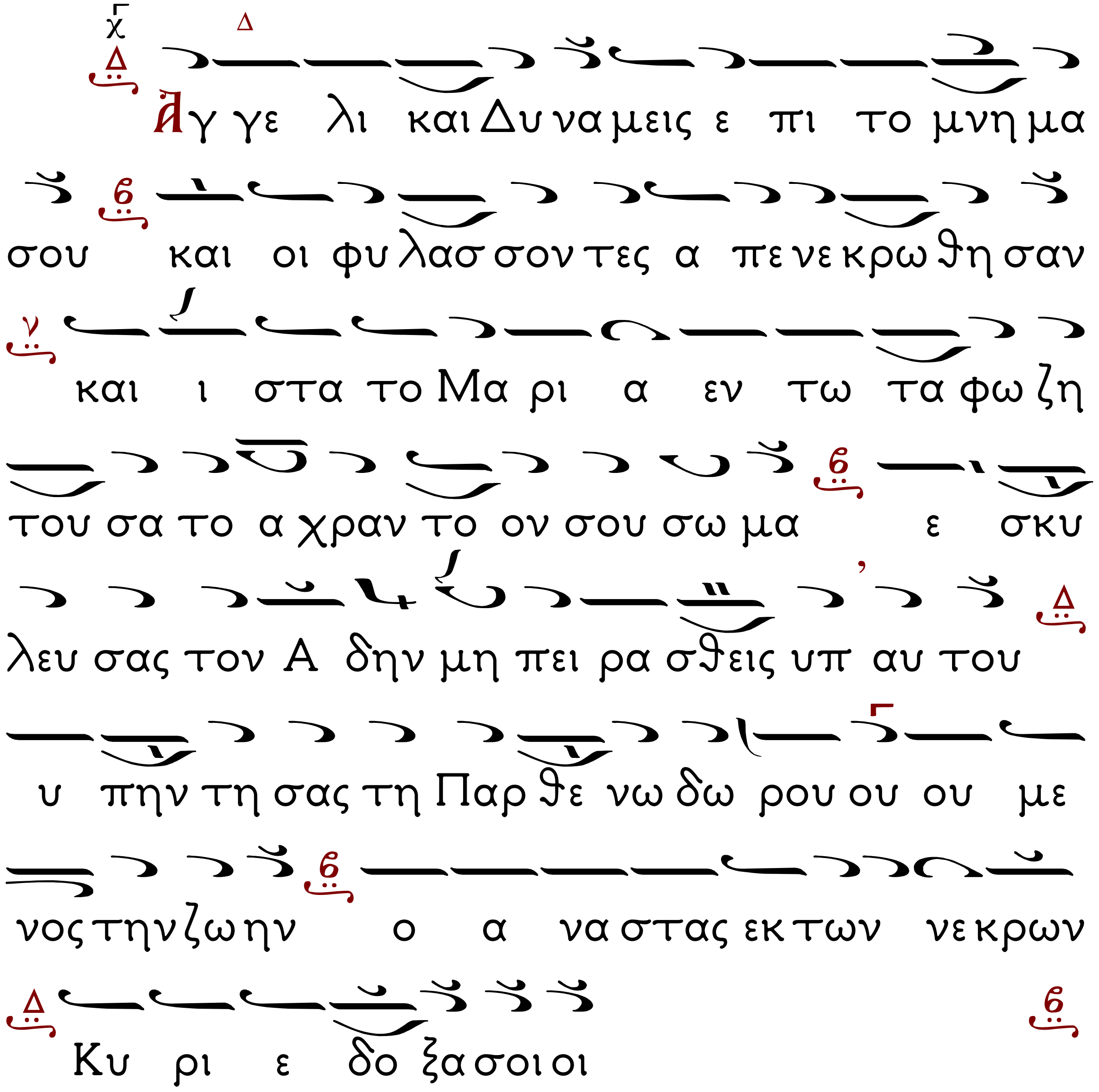

24-05-2026 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων Πατέρων Ἦχος πλ. δ'

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι

Υ περ δε δο ξα σμε νος ει Χρι στε ο ο

Θε ε ος η η μων ο φω στη η ρας ε πι

γης τους Πα τε ρας η μων θε με λι ι ω ω ω σας

και δι αυ των προς την α λη θη νην πι

στιν παν τας η μας ο δη γη σας πο λυ ευ

σπλαγ χνε ε δο ξα α σοι

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀναλήψεως.

Ἦχος Δι

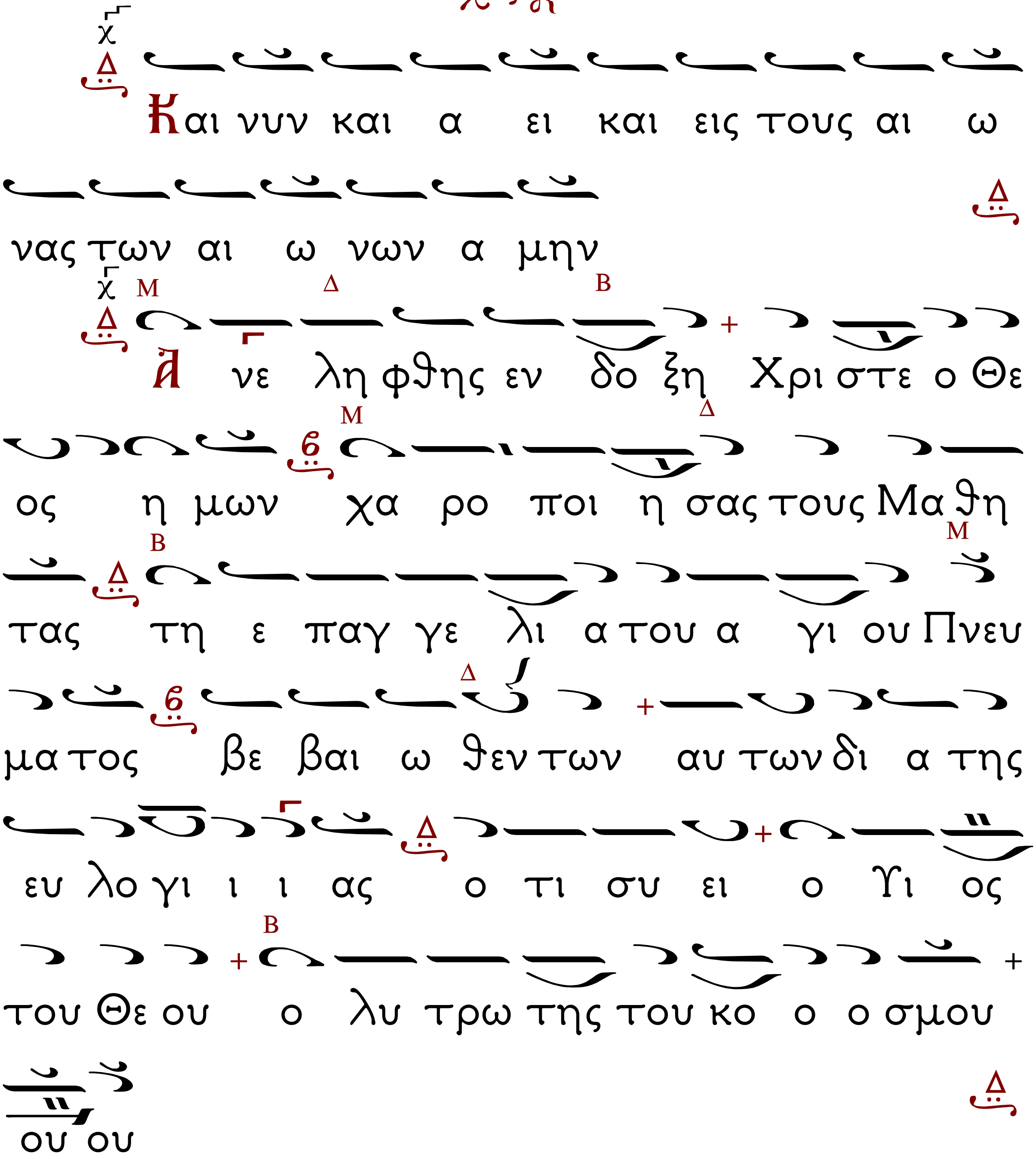

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

ΧΟΡΟΣ: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα... Καὶ νῦν..., Κύριε ἐλέησον (γ´), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν καὶ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ᾽ ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς

παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελῳδός»
τοῦ πατρός Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.